

Божие СЛОВО

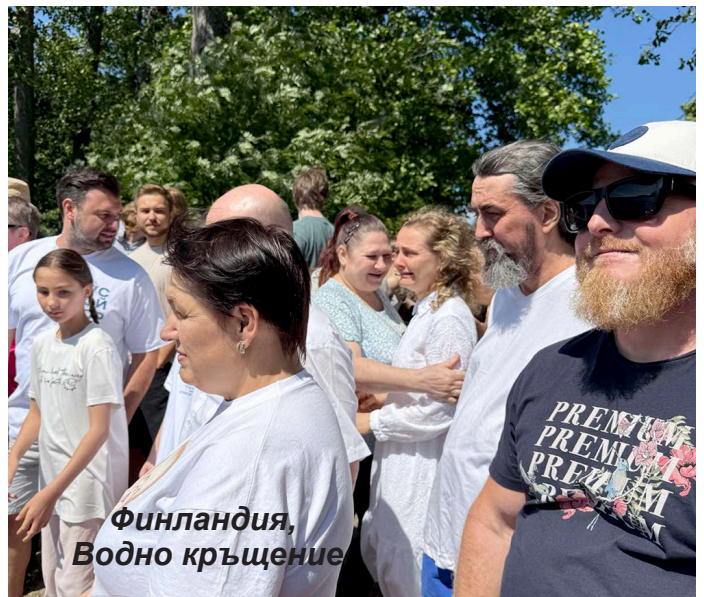
ГОДИНА XXXVI, БРОЙ 04 (307) • 2026 година

ISSN 08615519

цена 0,82 €

Софи и Валдемар
на път
от Финландия
за Естония

Финландия,
Водно кръщение

„ЛИСТА
БЕЗ
ПЛОД“

Северна Македония, гр. Велес

„А на сутринта, когато се връщаше в града, огладня. И като видя една смокиня край пътя, дойде при нея, но не намери нищо на нея, само едни листа; и рече ѝ: Отсега натаък да няма плод от тебе довека. И смокинята изсъхна начаса. И учениците, като видяха това, почудиха се и казаха: Как начаса изсъхна смо-

кинята? А Иисус в отговор им рече: Истина ви казвам: Ако имате вяра и не се усъмните, не само ще извършите стореното на смокинята, но даже ако речете на този хълм: Вдигни се и хвърли се в морето, ще стане. И всичко, каквото и да поискате в молитва, като вярвате, ще получите.“ (Ев. Матей 21:18-22)

Бог търси плод

Представете си едно дърво. Отдалеч изглежда прекрасно. Има голяма корона, много листа. Но когато се приближиш до него, откриваш, че **няма плод**.

Точно това вижда Иисус.

И на пръв поглед поведението Му изглежда странно. Защо Иисус

проклина едно дърво? Защото случката със смокинята е проповед без думи. Иисус използва видимото, за да разкрие невидимото. И посланието е:

Бог не се впечатлява от листата. Бог търси плод.

1. Листата говорят за външността

„...но не намери на нея нищо, освен листа.“

Смокинята не изглежда мъртва. Напротив. **Тя изглежда жива.**

И точно това е проблемът. Ако дървото беше напълно сухо, нямаше да има заблуда. Но то имаше листа, които създаваха очакване за плод. Това е и една от най-опасните духовни ситуации: когато **външността създава впечатление за духовен живот, но вътре няма плод.** Иисус многократно говори за това. „По плодовете им ще ги познаете.“ (Ев. Матей 7:16)

Не казва: „По листата им ще ги познаете.“ Нито: „По думите им ще ги познаете.“ А: „По плодовете им.“ Можем да имаме много „листа“. **Листата могат да бъдат:** църковна активност; познаване на Библията; християнски език; песни; служение; дарби; титли; репутация; дългогодишно посещение на църква.

Всичко това може да бъде добро. Но нито едно от тези неща само по себе си не доказва духовна зрялост. И Фарисеите имаха религия. Имаха Писанията, храм, молитви, даваха десетък. Иисус обаче им каза: „...*отвън се показвате на хората праведни, а отвътре сте пълни с лицемерие и беззаконие.*“

(Ев. Матей 23:28)

2. Иисус се приближава до дървото

Това е много важен момент. Иисус не просто поглежда смокинята отдалеч. „...*отиде до нея.*“ И когато Иисус се приближава, става ясно какво действително има на дървото. **Това е образ на Божието присъствие.** Отдалеч можем да изглеждаме по един начин. Когато Христос се приближи, истината се разкрива. Човек може да заблуди хората, дори себе си, но не Христос. „...*защото човек гледа на лице, а Господ гледа на сърце.*“

(1 Царе 16:7)

П-р Владимир със съпругата си Борислава

Въпросът не е: „Как изглеждам?“, а „Какво намира Иисус, когато се приближи до живота ми?“ Какво намира в дома ми, в отношенията ми, в думите ми? Какво намира в начина, по който се отнасям към хората и в тайния ми живот? Защото истинският духовен живот се проявява не само пред Църквата. Той се проявява **там, където никой не гледа.**

3. Бог търси плод, а не само познание

Библията не казва само: „Изучавайте повече.“ Разбира се, Божието Слово трябва да бъде изучавано, то трябва да произведе живот. „*Бъдете обаче изпълнители на словото, а не само слушатели, да лъжете себе си.*“ (Ев. Яков 1:22)

Можем да слушаме проповед след проповед, да четем Библията, да знаем стихове, но ако това не променя характера ни, оставаме само с листа.

Същата случка е описана и в Евангелието от Марк, 11 глава. Там Иисус идва да търси плод при разлистилата се смокиня, но има едно изречение, което звучи озадачаващо: „*И като видя отдалеч една разлистила се смокиня, дойде, дано намери нещо на нея; но като дойде до нея, не намери нищо, само едни листа, защото не беше време за смокини.*“

(Ев. Марк 11:13)

Това е, което смущава много хора: „Защото не беше време за смокини“.

Нека изясним това! Когато дойде пролетта, преди плодното дърво да се разлисти, идват цветовете, които предвещават плод.

После се развиват листа. Цветовете отстъпват място на малки, неоформени, но растящи и зреещи плодове. И ако отидете при една круша през месец май, най-вероятно няма да ядете круши от нея, но ще видите оформящите се плодове. Не са зрели, но са там.

В тази случка Господ Иисус се приближи до дървото, „не намери нищо, само едни листа“. То нямаше плод и нямаше да има. Когато има листа, но няма плод, дори и незрял, няма надежда да се появи и да узрее изневиделица.

Как изглежда духовният плод?

Апостол Павел казва: „*А плодът на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милосърдие, вяност, кротост, себепуздание.*“ (Галатяни 5:22-23)

Плодът не е това, което казвам, че съм. Плодът е това, което **Духът произвежда в мен.** Ако Христос живее в мен, постепенно трябва да има повече любов; прошка; търпение; милост; чистота; вяност; себепуздание.

Не съвършенство, но растеж!

4. Без плода има само една посока - изсъхване.

„И смокинята изсъхна веднага.“

Тук думата на Исус е сериозна. Безплодието не е неутрално състояние. Има духовен принцип: **Това, което не расте към Бога, започва да изсъхва.**

Няма такова нещо като духовно стоене на едно място завинаги. Или растем, или постепенно изстиваме. Исус казва в Ев. Йоан 15:2: *„Всяка пръчка в Мене, която не дава плод, Той я отрязва...“* А след това: *„Пребъдвайте в Мене и аз във вас...“* (Ев. Йоан 15:4)

Исус не казва: *„Произведете плод със собствените си сили.“* Той казва: *„Пребъдвайте в Мен!“* Ето тайната.

5. Плодът не се произвежда чрез натиск, а чрез пребъждане

Едно ябълково дърво не се събужда сутрин и не си казва: „Днес трябва много да се постарая да произведа ябълки!“ То просто стои вкоренено и получава вода, хранителни вещества, слънчева светлина и е живо. И от него се очаква плод.

Така е и с християнина. Не можем да произведем истински духовен плод само чрез воля. Затова Исус казва: „Който пребъдва в Мене, и аз в него, той дава много плод; **защото отделени от Мене, не можете да направите нищо.**“

(Ев. Йоан 15:5)

Това е сърцето на посланието. **Плодът е резултат от връзката с Христос.** Бъди по-близо до Христос и Неговият живот ще започне да се проявява в теб.

6. Смокинята е и

предупреждение към Църквата

Този текст не е само за „лошите хора“. Той е към хората, които са близо до Бога. Израил имаше Божието Слово, храма, завета, религиозна система.

Но Исус намери безплодие. Затова Църквата също трябва периодически да се пита: Имаме ли само листа или имаме плод? Можем да имаме прекрасна сграда, прекрасна музика, много програми, много служения, много хора, и въпреки това да липсва любов, покаяние, святост, милост, прошка, смирение и истинска вяра. Тогава имаме само листа.

7. Има и добра новина: безплодното дърво може да бъде променено

В Ев. Лука 13:6-9 Исус разказва за смокиня, която не дава плод. Господарят казва: *„Ето, три години вече идвам да търся плод на тази смокиня, и не намирам.“* Но лозарят отговаря: *„Господине, остави я и това лято, докле разкопая около нея и насипя тор; и ако подир това даде плод...“*

Каква милост! Бог не бърза да отсече. Той обработва. Той подрязва. Той избличава. Той дисциплинира, говори и ни призовава към покаяние. Защото Божието желание не е просто да ни осъди за безплодието, а **Той иска да ни направи плодородни.**

8. Как практически да принасяме плод?

◆ **Пребъдвай в Христос:** *„Пребъдвайте в Мене...“* (Ев. Йоан 15:4)

Не мисли: „Как да стана по-добър?“, а мисли: „Как да бъда по-близо до Исус?“

◆ Позволи на Божието Слово да те избличава

Не чети Библията само, за да намериш нещо за другите, а с молитва: „Господи, какво искаш да промениш в мен?“

◆ Покайвай се бързо

Когато Бог покаже гордост, непростителност, завист, нечистота, сребролюбие, гняв - покай се. Не защитавай листата! Пази връзката с корена!

◆ Проверявай плода, а не само активността

Вместо да питаем: „Колко направих за Бога?“, по-често трябва да питаем: „Какъв човек ставам чрез това, което правя за Бога?“ Защото е възможно да работим за Господа, а вътрешно да се отдалечаваме от Него.

9. И накрая, но не

по значение: урок на вяра

Учениците виждат изсъхнала смокиня и се удивляват. И Исус казва: *„Истина ви казвам: ако имате вяра и не се съмнявате...“*

(Ев. Матей 21:21)

Тук Исус насочва погледа им от изсъхналото дърво към Всеомогъщия Бог. Истинската вяра е доверие в Бога. Тогава започваме

да принасяме плод.

Какво вижда Исус в мен?

Нека си представим, че тази сутрин Исус минава покрай живота ни. Той вижда нашата „корона“. Вижда всичко, което другите виждат. Но след това се приближава. И сега въпросът е: „Има ли плод?“

Не! Причината не е, че не си по-известен, не правиш повече, нямаш по-голямо служение?“ Защото: „Къде са любовта, прошката, покаянието, святостта, милостта, вярата?“

Ако днес открием безплодие или малки и недоразвити плодове, това не трябва да бъде краят на историята. Можем да дойдем при Христос, да се покаем, да пребъдваме в Него. Можем да позволим на Божието Слово да обработи сърцето ни. И тогава онова, което е било, **листа без плод, чрез Божията благодат да стане дърво, което принася плод.**

Хората виждат листата, Исус търси плода. Хората виждат служението, Исус вижда сърцето.

Хората виждат репутацията, Исус вижда характера. Хората виждат какво казваме, Исус вижда как живеем. Затова нека молитвата ни днес бъде: **„Господи Исусе, не искам само да изглеждам жив. Искam да живея в Теб. Не искам само листа. Направи живота ми плодороден. Нека чрез мен да се вижда Твоя плод. Амин.“**

П-р Владимир Владимиров

ОТЧЕ НАШ

Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име;

Да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята;

Дай ни днес ежедневния хляб; И прости ни дълговете, както и ние прощаваме на нашите длъжници;

И не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия; защото царството е Твое, и силата и славата, до вековете. Амин.

(Ев. Матей 6:9-13)

ВЯРА • ЕДИНСТВО • БЛАГОВЕСТИЕ

Евангелизационно събрание във Велес Северна Македония - 6 септември 2026 г.

Участници в евангелизационното събрание в гр. Велес

Около 400 души от 23 града и села се събраха за благовестие, поклонение и молитва.

С благодарност към Бога

С благодарност към Бога споделяме за благословеното евангелизационно събрание, което се проведе на 6 септември 2026 г. във Велес, Северна Македония. Събитието беше организирано от пастор Джими и неговия екип. Участници от 23 града и села пристигнаха с наети автобуси. Около 400 души присъстваха на място и се включиха в евангелизацията, поклонението и молитвите за болни хора.

Единство в поклонението

П-р Владимир с жена си Борислава
и п-р Марин с жена си Диди

Залата събра участници от различни градове и села. Програмата включваше време за евангелизация и молитви за болни хора. Събитието даде възможност за общение и за споделяне на Божието Слово.

Участие от България

Нашата група от България беше съставена от 14 души. Послания към присъстващите отправиха: Пастор Марин Горанов от Вършец, п-р Сашо Стоянов от Димитровград и п-р Владимир Владимиров от София.

Молитва за болни и нуждаещи се

Важна част от събранието беше молитвата за болни хора. Служители се молиха за хората, които потърсиха подкрепа и молитва за своите нужди.

Моменти от събранието във Велес. Отпред са пастор Сашо и съпругата му

Благодарност

Благодарим на Бога за възможността да бъдем част от това служение и на всички, които участваха в организацията, пътуването и провеждането на събранието. Нека Господ продължи да благославя делото Си в Северна Македония и България.

„Защото дете са двама или трима събрани в Моето име, там съм и Аз посред тях.“ (Ев. Матей 18:20)

Хваление, общение и събрани участници от различни населени места

ИЗХОДЕН ПЪТ

В Господната молитва „Отче наш“ четем: „**И не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия.**“ Една много актуална и интересна тема: Изкушенията.

Те са различни. За някои е алкохолът. „Е, пийвам понякога. Не е грях.“ Друг не може да се контролира и всеки ден пие. Може да имаш проблем с цигарите. Не може да мине час без да запалиш цигара.

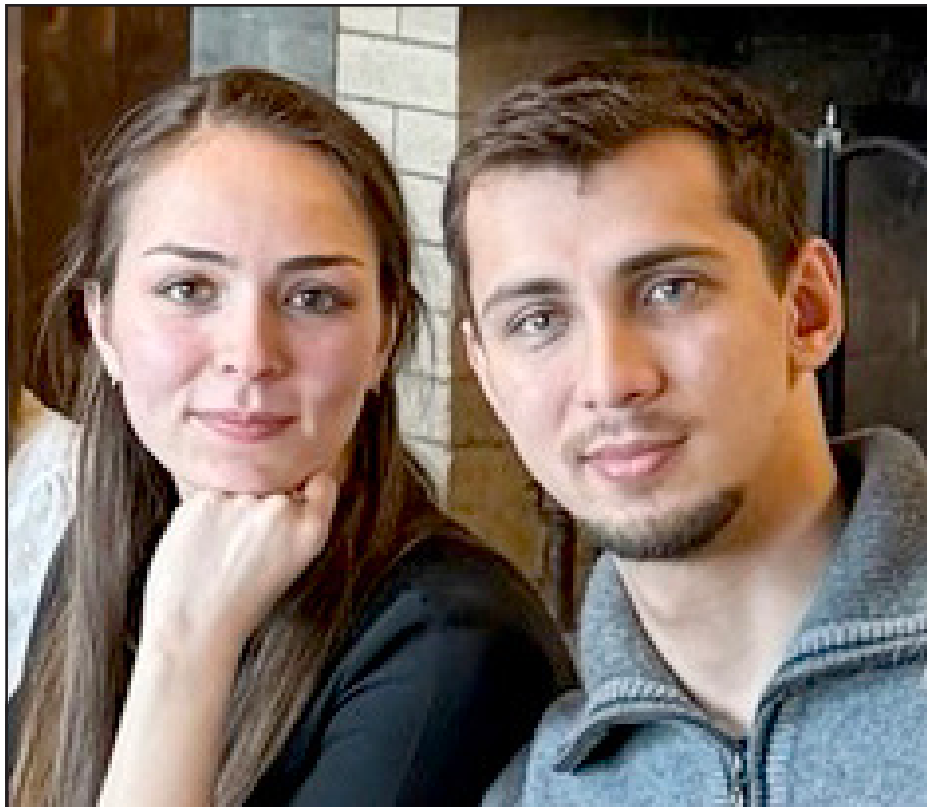
За някои пък може да са лъжите. Има хора, които обичат да послъгват и без причина. Дотолкова им е станало лесно да лъжат, че не се замислят. Други пък не могат да се контролират с храната. Може да е количеството, сладките или тестените изделия. Някои хора пък имат проблем с харченето на пари. Харчат повече отколкото са изкарвали и постоянно са в дългове.

Примерите са страшно много за изкушенията, но това, което се опитвам да кажа с всичко това, е, че пред всички ни има различни изкушения. *“Така че, който мисли, че стои, нека внимава да не падне. Никакво изпитание не ви е постигнало, освен това, което може да носи човек; обаче Бог е верен, Който няма да ви остави да бъдете изпитани повече, отколкото ви е силата, но заедно с изпитанието ще даде и изходен път, така че да можете да го издържите.”* (1 Коринтяните 10:12-13)

Какво е изкушението?

Изкушението е всяко нещо, което ни обещава удоволствие за сметка на нашето покорство към Бог.

Казва ти: това ще те накара да се чувстваш добре, ще те направи щастлив, ще даде смисъл на живота ти. Но е с цената на твоето непокорство и непослушание към Бог. Учените са изследвали мозъка и са установили, че всеки път, когато се поддаваме на някакво изкушение, нашият мозък освобождава един химичен елемент наречен **допамин**. Допаминът ти раздвижва кръв-

Симеон със съпругата си Йоанна-Кристин

та във вените, дава ти едно кратко, но силно усещане на удоволствие. Искаш да си купиш това, купуваш го, искаш да погледнеш, където не трябва, правиш го, искаш да кажеш нещо, което не трябва, но ти просто искаш да го кажеш, защото ще се почувстваш по-добре и го казваш. И какъв е резултатът? Мозъкът ти те награждава с малко допамин и усещаш удоволствие и се чувстваш добре в този момент. И точно, когато си кажеш: „О, задоволен съм!“, точно тогава идва и следващият момент. Когато те отпусне допаминът, си казваш: „Леле, не трябваше да го правя това!“ Идват вината, разкаянието и срамът.

1. Не е грях да бъдеш изкушаван

“Защото нямаме такъв първосвещеник, който да не може да състрадава с нас в нашите немощи, а имаме Един, Който е бил във всичко изкушен като нас, без да се открие у Него грях.” (Евреи 14:15)

С други думи, Исус също беше изкушаван. Да си изкушаван, не е същото като да си извършил грях. И е важно да го осъзнаем, защото доста често нашият духовен враг използва „фалшиво чувство на вина“, за да ни накара да се чувстваме виновни, когато не сме съгрешили. Например, ако искаш да спреш сладкото и ядеш всеки ден здравословно, идеш на гости и видиш пред себе си оставени шоколадови бонбони. Седиш и ги гледаш. Трудно ти е да не си хапнеш. Обаче с усилие се сдържаш, ти не си съгрешил. Примерът е леко смешен, разбира се, но идеята е, че може в различни ситуации да си изкушен, да не си съгрешил, но врагът да се опитва да ти вмени чувство за вина.

Защо? Защото какво прави човек, когато се чувства виновен? Доста често почваме да оправдаваме вината си с още грях. Казваме си, така и така се чувствам зле и виновен, направо ще продължа и ще

съгреша още. И затова насърчението от тази точка е: **Не оставяй фалшивото чувство за вина да те залъже, че си извършил грях, който не си, защото това чувство може да те доведе до това наистина да извършиш нещо нередно.**

2. Никой не е недосегаем и застрахован, че няма да бъде изкушаван

“Така че, който мисли, че стои, нека внимава да не падне.”

(1 Коринтяните 10:12)

Ако си казваш: „О, радвам се, че тази сестра или този брат ще чуят сега тази проповед.“, трябва да внимаваш. Ако си казваш: „Това не се отнася за мен, аз устоявам срещу изкушенията.“, трябва да разбереш, че нашият враг ще те атакува, както в слабите ти страни, така и в силните. Колко често виждаме някой семеен мъж, който обича семейството си и се държи добре с тях, в някакъв момент да направи някаква огромна тъпотия? Защо? Защото е бил твърде сигурен, че в това няма да бъде поклатен.

Колко често виждаме лекари, които по цял ден се занимават с болестите на хората и виждат вредите от дадени действия, как накрая палят цигара след цигара и пият всяка седмица с приятели? Често надценяваме нашите сили. Сатана идва към теб да те атакува в слабите ти места и в силните. Никога не си мисли, че си недосегаем и не можеш да бъдеш изкушен. Защото доста често, именно хората, които казват: „О, аз никога не бих направил това.“, са точно тези, които падат най-силно и най-бързо. Трябва да се пазим от чувството на себебравест, защото какво казва Библията за сърцето?

Сърцето на човек е измамливо.

Никой от нас не си дава сметка на какво сме способни. Всеки един от нас е способен на най-отвратителния грях при определена среда. Ние не сме над изкушението. Самият аз съм говорил много пъти за смиреността, говорил съм как не трябва да се гневим, защото човешкият гняв не извършва Божията воля. В същия ден дори се прибирам и по пътя ме засича някой, или някой не е направил нещо по начина,

по който съм помолил и аз директно „паля моторетката“. Започвам веднага да се гневя.

3. Господ няма да те изкуши

Важно е да разберем, че Господ не би те изкушил. Някой път може да чуеш някой да каже: „Бог ме изкушава.“ Не, няма такова нещо. Господ те изпитва, но не те изкушава. Има голяма разлика. Защо изпитваш някого? Ако си в 12-ти клас в училище и си на матура, защо те изпитват? За да може да ти дадат оценка, с която да отидеш в Университета, на следващото ниво. Идеята на изпитването е да те вдигнат на следващото ниво. **Господ те изпитва, за да те вдигне на следващото ниво, сатана те изкушава, за да те върне едно ниво назад.**

Господ няма да сложи изкушение пред теб, но ще гледа, когато дойде изкушението, да види дали ще бъдеш покорен на Неговата воля според Библията.

“Никой, който се изкушава, да не казва: Бог ме изкушава; защото Бог не се изкушава от зло и Той никого не изкушава.” (Ев. Яков 1:13)

Откъде идват изкушенията?

Те идват от нашите плътски желания. Може да си казваш: „Аз съм добър човек, но запомни, че носиш грешна природа. Не е нужно да учиш двегодишно дете на егоизъм, нали?

Когато му вземе някое приятелче играчката, то си знае да каже: „Това си е моята играчка, дай си ми я.“

Изкушенията идват от нашите плътски страсти и желания, които ни подмамват и ни дърпат надалеч от Господ. Тези страсти раждат греховни действия. И когато грехът е оставен да расте, какво ражда? Грехът ражда смърт. Когато и да попитаеш, който е позволил на греха да влезе в дома му, ще ти каже, че грехът никога не води до нещо добро. В началото е изкушаващо като идея: това ще ми помогне да се отпусна малко, това ще направи бракът ми по-интересен или някаква подобна лъжа. Но когато го допуснеш, той почва да расте и крайната му цел е да роди смърт. И има една лъжа, която някой си мисли. Е, то аз съм си такъв, или само това ми е малкото пороче, но като цяло съм добър човек.

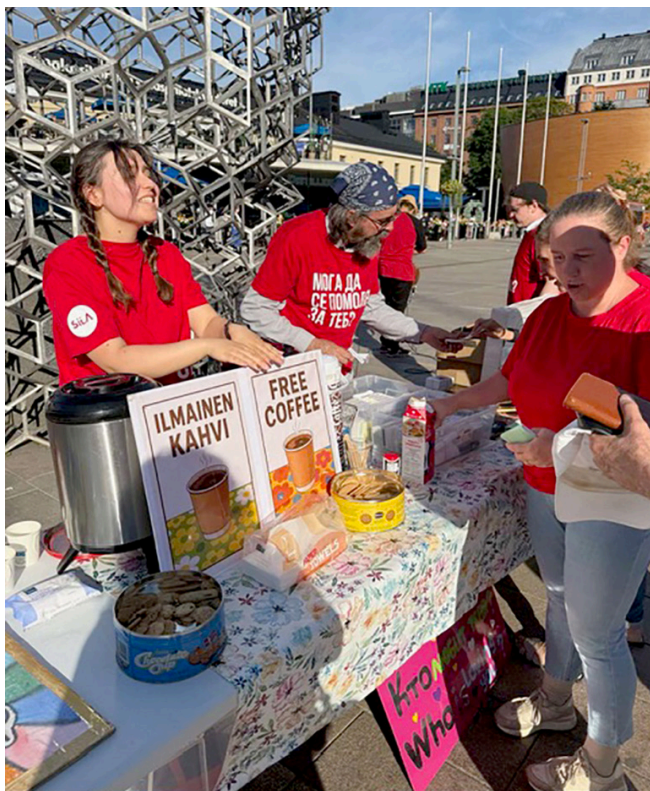
Знаете ли какво е казал Мартин Лутер? **“За да станеш един добър теолог, имаш нужда от три неща: молитва, размишление върху Божието слово и изкушение.”**

Молитва, за да говорим на Бога. Размишление върху Словото, за да чуем поучение от Бог. И изкушение, за да се научим да разчитаме на Бог.

Симеон Владимиров

МОЛИТВА ЗА СПАСЕНИЕ НА ДУШАТА

Господи Иисусе,
покайвам се за
всичките си грехове.
Моля Те, прости ми!
Приемам Те за мой личен
Господ и Спасител.
Благославяй ме, защитавай ме,
направлявай ме в живота
чрез Святия Дух!
Благодаря Ти!
Амин!

Беше юни 2021 година. Светът все още се намираше в разгара на Ковид кризата, границите бяха затворени, пътуванията бяха ограничени, а много врати изглеждаха невъзможни за отваряне.

Точно тогава получихме покана да отидем във **Финландия** и да помогнем в служението там. Както винаги, първо се помолихме. Попитахме Бога дали това е Неговата воля. Получихме вътрешното убеждение да тръгнем. Купихме билетите и се отправихме към летището. Там обаче започнаха проблемите. Служителят ни каза, че не може да ни издаде бордни карти от Варшава до Хелзинки, защото полетът беше с прекачване и системата не позволяваше да бъдем чекирани по този начин. Трябваше да вземем багажа си във Варшава и отново да преминем през процедурата. Не беше приятно, но продължихме.

Когато пристигнахме във **Варшава** и отидохме да се чекираме за Финландия, получихме още по-категоричен отговор: "Не можете да се качите на самолета. Финландия не допуска чужди граждани.". Тогава извадихме един документ, който носехме със себе си. Пасторът от Финландия, който ни беше поканил, знаеше за ограниченията и ни беше издал документ, че сме специални консултанти по време на Ковид кризата. Разбира се, документът едва ли изглеждаше като достатъчно основание да преминем през всички ограничения. Но го имаме. Служителят го разгледа, повика други служители и започнаха да обсъждат случая. След известно време ни обясниха, че специални консултанти могат да бъдат само определени медицински специалисти и че според правилата няма как да ни

позволят да се качим на самолета. Но ни предложиха нещо друго. Да се свържат с финландските власти и да попитат дали все пак ще ни бъде разрешено да влезем в страната. В този момент във Финландия имаше молитвена група, която се молеше за нас. В България имаше друга молитвена група, която също се молеше.

А ние имаме мир. Не обикновен човешки мир, а онова дълбоко вътрешно спокойствие,

Но ние не помръднахме. Валдемар ме попита: "Какво ще правим?". Отговорих му: "Ще чакаме да ни повикат за полета.". Вероятно изглеждахме доста странно. Всички около нас виждаха затворена врата. Ние обаче чакахме Бог да отвори врата. И след около двадесет минути служителят от летището дойде при нас. Очите му бяха широко отворени от недоумение. "Не знам кои сте и не знам какво сте

направили, но ви пускат в самолета!.". След това добави: "Само искам да ви предупредя, че може да не ви пуснат във Финландия..". Аз подскочих от радост и извиках: "Аелуя!.". Защото знаех нещо, което той не знаеше. Бог никога не прави нещата наполовина. Дори имаме наднормено тегло на багажа. Но служителят не погледна кантара. Не ни начисли нищо. Позволи ни да вземем всичко със себе си. Така се качихме на самолета. Този момент остана завинаги в сърцата ни. Ако Бог е могъл да отвори Червеното море, когато Израил направи крачка във вяра, ако Иисус е могъл да влезе през заключените врати, колко повече и днес Бог може да отваря врати, които изглеждат абсолютно невъзможни!

Понякога чудото не идва преди да направиш крачката. Понякога трябва първо да тръгнеш. Тогава Бог отваря пътя. И така започна едно служение, което продължава и до днес. Тогава във Финландия започнахме обучения на екипи и проведохме евангелизации в няколко града.

Оттогава почти всяка година се връщаме във Финландия и виждаме как Божието дело се разширява. През юни 2026 година отново летяхме до **Хелзинки**. Оттам взехме ферибот до **Естония**, а след това продължихме с авто-

което идва, когато знаеш, че си направил това, което Бог ти е казал. Бог ни беше казал да тръгнем. И ние вярвахме, че Той ще промисли. След няколко минути служителите се върнаха с отговора: "От Финландия казаха, че няма да ви пуснат. Най-добре е да отидете и да си оформите полета за връщане в България.". Всичко изглеждаше приключило.

КОГАТО БОГ ОТВАРЯ НЕВЪЗМОЖНАТА ВРАТА

стане начало на движение, което ще продължи поколения. Ние вярваме, че това е и смисълът на църквата днес. Отец е на Своя престол. Иисус извърши делото на земята, умря, възкръсна и се възнесе на небето, като седна отдясно на Отца. Но Той не ни остави сираци. Той изпрати Святия Дух. И днес Христос продължава да действа чрез Своите хора.

Ръцете, които протягат помощ, могат да бъдат Неговите ръце. Устата, която говори надежда, може да бъде Неговият глас. Нозете, които отиват при хората, могат да бъдат Неговите нозе. Сърцето, което обича изгубените, може да бъде отражение на Неговото сърце. Затова не е време да стоим на едно място.

Време е да тръгнем. Време е да повдигнем очите си. Време е за жътва.

Иисус каза: **"Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Светият Дух, и ще бъдете свидетели за Мене в Ерусалим, и в цяла Юдея, и в Самария, и до края на земята.."**

(Деяния 1:8)

Софи и Валдемар Пранц

мобил до град **Нарва**, точно до руската граница. Там проведохме **Палатъчен фестивал**. По море и по суша продължаваме да се движим към една и съща цел.

Това са хората, които не познават Христос. Хората, които търсят смисъл, надежда и отговори. Живеят всекидневието си, без да знаят, че Бог ги обича. В Естония срещнахме много хора, които се определят като атеисти. Но те имаха възможност да чуят Благовестието. Много млади хора с радост приеха вестта за Иисус. Те са поколенията, което ще носи посланието нататък.

След това отново се качихме на ферибота и се върнахме във Финландия. Служихме в няколко града. В град **Паркано** отново служихме в палатка, където още през 2021 година за първи път проведохме евангелизация заедно с местните вярващи.

Днес е радостно да видим как онова малко начало е израснало. Църквата започна да излиза извън стените си и евангелизацията се превръща в редовна част от нейния живот. Работихме и по улиците на Хелзинки с екипа, чието начало поставихме през 2021 година. И отново видяхме една проста, но дълбока истина: Бог действа, когато ние се движим. Не когато само говорим за мисия. Не когато само планираме. Не когато чакаме идеалните условия. А когато направим крачката.

През това пътуване служихме и в **Турку**. Там още през 2024 година започнахме нова работа, когато заедно с български екип поставихме палатка и проведохме евангелизация заедно с мисионери от Европа. Имахме възможност да бъдем част и от Конференция на Петдесятна Църква, изпълнена с много млади хора.

За нас е огромна радост да виждаме как едно малко семе се превръща в плод. Защото в Божието царство няма незначително послушание. Една молитва може да промени човек. Една среща може да промени семейство. Една евангелизация може да промени град. Един човек, който казва "Да, Господи..", може да

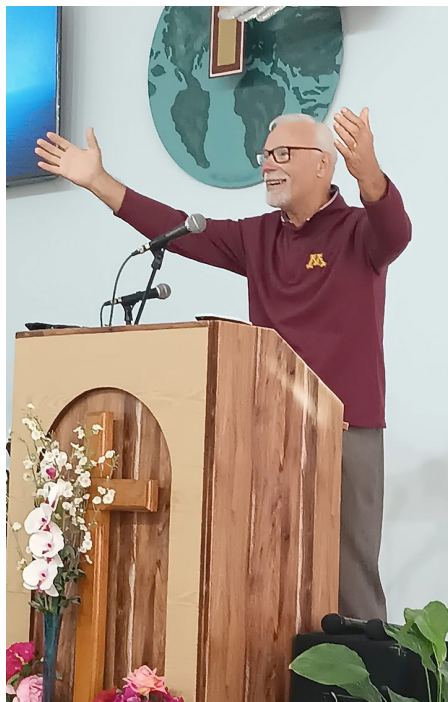
ИЗРАСТВАНЕ И ПРОМЯНА на християнина

Много християни, като четат Деянията на апостолите, са впечатлени, възхитени и насърчени от вярата, силата и служението на апостол Петър. Сигурно много от нас биха желали да приличат на него, но почакайте малко! Този велик Божий служител не винаги е бил Петър. Той трябваше да извърви дълъг път от Симон към Петър. Път на промяна и изграждане под погледа на Великия Учител. Според Евангелието на Йоана (1:35-52) историята започва от Йоан Кръстител-пророк и учител, който разкрива на своите ученици кой е Христос. Двама от тях тръгват след Исуса. Единият е Андрей. Той довежда брат си Симон при Исус.

Това е начинът хората да научат за Спасителя - всеки повярвал трябва да занесе благовестието до другите. И така: кой беше Симон? Неук рибар. Единственото нещо, което умееше, беше да хвърля мрежите и да лови риба. Но един ден среща Исус. "Исус се вгледа в него и рече: "Ти си Симон, син Ионов.", Тези думи са достатъчни да разберем, че Господ знае всичко за Симон. Когато дойдем при Бога, Той ни вижда с всичките ни недостатъци, но не ни отхвърля, а търси положителното, доброто в нас. Името Симон означава: "Един, който слуша.. Това е много важно! Да можеш да слушаш. Това е дар!", *Вярата идва от слушане, а слушането е от Божието слово!*, (Римляни 10:17) Това видя Исус в Симон и продължи: "...*ти ще се наречеш Кифа (което значи Петър)*..", Бог е променял имена на хора, според това, за което ще ги използва. Аврам стана Авраам, Сарая стана Сара, Яков-Израел, Савел-Павел. Симон щеше да се нарече Петър, но преди това, три години трябваше да следва Учителя, да слуша, да приема и да се променя.

Втората среща е край езерото (Ев. Марк 1:16-18), когато Исус каза: *"Вървете след мене",* **Важен момент на вземане решение:** Симон вече е ученик, но още е рибар. Промяната започва, но още е невидима. Рибарят още живее в него. В Ев. Лука (5:1-10) ние го виждаме отново в ладията.

За много хора истинското посвещение става когато Бог направи чудо в живота им. „Спусни мрежата за ловитба!.. Какво по-голямо чудо за един рибар, който цял живот се блъскал в езерото и никога не е хващал повече от няколко килограма риба. Симон цяла нощ е хвърлял и вадил празни мрежи и сега вижда улов, преплыващ две ладии с едно само хвърляне. **Тук твърдоглавият Симон се научи на покорство:** "По твоята дума ще спусна мрежите..", Стана чудо, което бе последвано от по-голямо чудо: **Покаянието на Симон:** "Иди си от мене, Господи, защото съм грешен човек!", Покаяние е необходимо за всеки, решил да следва Госпо-

да, защото всички сме грешни и не заслужаваме Неговото внимание. Но Христос е любов и на каещия се дава благодат! *"Не бой се! Отсега човеци ще те любя!",*

И така стигаме до Ев. Матей 16:13-18, на Исусовия въпрос: *"Кой съм аз? Симон отговаря "Ти си Помазаникът, Синът на живия Бог.",* Исус му каза "Блажен си Симоне, защото това не ти е открито от плът и кръв, но от Отца ми, Който е на небесата..", **Нова степен на израстване: да се научим да чуваме Божият глас. Това стана причина Христос да потвърди:** *"Ти си Петър..",* О, това е чудесно, но ние виждаме, че до края на земния си път Исус продължаваше да го нарича Симон. Има още път, който трябва да се извърви, още неща в характера да бъдат променени.

В Ев. Матей 14, Симон вижда Исус, ходещ по водата. Поиска и той да направи същото, но не му достигна вяра и трябваше да чуе: *"Маловерецо, защо се усъмни!?",*

В Гетсимания заспаха, докато Исус се молеше и потта му стана капки кръв. Трябваше не само да Го подкрепят, но да се молят за самите себе си, за това, което им предстои. *"Бъдете и молете се!",* **Да се научим да се молим е от особена важност за нашия успешен християнски живот.** А колко пъти след като сме ходили дълго в Божия път, имали сме победи и чудеса, започваме да изпитваме духовна гордост. Това е проблем за много хора: "Виждаш ли аз не съм като другите, аз съм свят и верен християнин, мене нищо не може да ме събори!", Това е още Симон. В Ев. Йоан 3:37: *"Живота*

си бих дал за тебе!..", и още Марк 14:29 *"Ако всички да се съблазнят в Тебе, аз обаче не!..",* Гръмки изказвания. Много скоро виждаме последствията в двора на първосвещеника. Три пъти се отрече. Какво предателство от страх, каква измяна! Петелът пропя, погледите на Исус и Симон се срещнаха, но в Исусовите очи нямаше гняв, а любов и прошка.

В Ев. Йоан 21 четем за срещата на Симон с възкръсналия Христос на езерото. Отчаян и отпаднал, Симон решава да се върне назад. "Отивам да ловя риба..", Отново Симон рибарят! **Предстои последният и много важен разговор със Спасителя. Разговор за това що е любов. Симон трябва да се научи да обича, да се грижи и да даде живота си за другите. Без това той не може да е Петър.**

Какъв път, какви уроци! Това е нашият живот. Не е лесно, но в този курс на обучение нашият Учител е с нас! Насърчава ме това, което Исус казва на Симон в Ев. Лука 22:31: *"Симоне, Симоне, ето Сатана ви изиска всички, за да ви пресее като жито, но аз се молих за тебе да не отпадне вярата ти. Когато се обърнеш утвърди братята си!",* **Симон стана Петър!** Това е момента на промяната! *"И ще приемете сила когато дойде върху вас Светия Дух и ще Ми бъдете свидетели!",*

Обучението свърши. На **Петдесетница** дойде и силата за приложение на наученото. Симон го няма! Петър е в действие! Една реч и три хиляди спасени!

Вместо страх - смелост. Вместо съмнение - вяра. Вместо слабост - сила. Вместо гордост - смирение. Утвърди братята си, изгради църквата. Послушен на Божия глас, отвори врата на спасение и за нас езичниците! Вместо отстъпник, верен до смърт! Библията не ни казва нищо за смъртта на Петър, но в апокрифната литература е описан края му. Разказват, че след дълъг победоносен живот, преследван в Ерусалим, той отива в Рим, където се ползвал от покровителство на знатен човек. След смъртта на покровителя започва гонение на християните. Нерон заповядва да хванат Петър. Поради многото молби на братята той склонява да бяга от Рим за живота си, когато църквата се нуждае от подкрепа. Напускаяки Рим през нощта, той среща Исус по пътя и Го пита: "Къде отиваш, Спасителю?", Отговорът бил: "Отивам в Рим, за да ме разпнат отново!", Тогава Петър се връща обратно в Рим, бива хванат и осъден на смърт на кръст. Имал право на последно желание и то било: „Не съм достоен да умра както моя Господ! Моля да бъда разпнат с главата надолу!..", Така и станало. По този начин Петър прославил Бога не само с живота, но и със смъртта си.

Пастор Ангел Тотеб

Мисия „ДОБРИЯТ САМАРЯНИН“

Вече 16 години Църква „Дом на радост“, ж.к. Люлин, гр. София, общува с Дома за деца в гр. Роман. Там децата получават не само грижа и образование, но и отношение, подобно на семейното. Повечето от възпитаниците имат физически и ментални проблеми. Нуждаят се от специални грижи и внимание. Екип от Църквата посещава Дома редовно като освен снабдяването на материални нужди, за които се допитваме до управата, прекарваме и ценно време на общуване с тях, представяйки Иисус. Понякога за децата се организира и екскурзия до София. Така беше и в неделя (14 юни 2026). Децата присъстваха на Богослужението, участваха в Хвалението. Теодор цитира ценни стихове от Библията. След службата имаше подготвен обяд. По-късно заедно с няколко доброволци от Църквата и придружители, учители от Дома, организирахме посещение на Зоопарка в гр. София.

Нашите гости бяха наистина благодарни и щастливи от времето, прекарано в Църквата, обяда и в Зоологическата градина. Както децата, така и ние очакваме с нетърпение предстоящите ни срещи! Видяхме променени сърца и плод от 16 години взаимоотношения, любов и грижа!

Благодарим на всички, които ни помагат и направиха възможно по-редното им идване до София! Бог да благослови Директора, учителите и персонала, които се грижат за възпитаниците в Дома!

Соб. инф.

Знаете ли, че смокиновото дърво няма цвят? Китайците наричат смокинята – „плод без цвят“.

Всъщност плодът на смокинята се развива от специално адаптиран вид съцветие, което е съставено от множество цветове, които просто не се виждат.

То е почти затворено, с малки до 1 мм цветчета, подредени по вътрешната му повърхност.

Тези торбести съцветия, наричани сикониум, побират до 2 хил. цвята и с времето преминават в съплодия.

Обикновената смокиня (*Ficus carica*) е дърво или храст и е разпространена в Средния Изток и цялото Северно и Южно

Средиземноморие. Успешно вирее и в България. Израства до 3-10 m височина и има гладка сива кора.

Листата на смокинята се сменят и са 12-25 cm дълги и 10-18 cm широки. Плодът, наричан също смоки-

ня, е 3-5 cm дълъг, на цвят зелен, когато е неузрял, и морав, когато е узрял. Мъзгата на ствола на дървото дразни човешката кожа. Пресните смокини съдържат: от 68 до 82% вода; плодови киселини; захари, пектин; минерални вещества: калий, калций, магнезий, фосфор, сяра, манган.

Сушените смокини са с променен състав. Те съдържат и много полезни витамини: B1, B2, PP, E и значително количество оксалова киселина – 100 mg.

С богатото си съдържание на калий и захари смокинята е и добро лечебно средство при сърдечно-съдови заболявания, повишено кръвно налягане и отоци.

ЛЮБОПИТНО...

ЛЮБОПИТНО...

ЛЮБОПИТНО...

В Библията (Стария Завет) Цар Соломон казва: „Сине мой, яж мед, защото е добър“, и има редица причини, поради които да му вярваме. Има повече от 300 вида мед, различаващи се по източника (цветовете), които пчелите използват, за да събират цветен прахец. Той е с необичаен химичен състав, който го запазва за неопределено време без да се развали. Медът успокоява кашлицата; може да подпомогне заболявания като язви и бактериален гастроентерит; Успешно се прилага в помощ на лечението на хронични рани; за намаляване симптомите на сезонните алергии. Медът съдържа флавоноиди и антиоксиданти, които помагат за намаляване на риска от някои видове рак и сърдечно-съдови заболявания.

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

за 2027 година

Божия църква „Дом на радост“

с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8, ул. Гоце Делчев 112
вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.

В Баня,
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ 16
неделя 9:30 ч.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ 16
Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com
Гл. редактор: Ани Тотева

Банкова сметка в BGN:
Банка ДСК
IBAN: BG63STSA93000020198139
BIC: STSABGSF
Предпечатна подготовка
TEMTO EOOD, www.temto.eu

Вестник Божието Слово

във вашия дом!

КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106

Цена: 4,92 €
за една година

- 6 пъти в годината
- 12 страници
- цветно електронно издание
- <http://domnaradost.com/bg/multimedia/newspaper.html>